

[Simonsen.]

slags ting på andre lovområder — at nå frem til et system, hvorigennem vi kan adskille de to grupper.

Jeg skal ikke gå i detaljer vedrørende alle de ændringsforslag, der er stillet, men tage nogle af de væsentligste frem, og her tænker jeg bl. a. på ændringsforslag nr. 2. som er stillet i konsekvens af den henvendelse, vi har fået fra Dansk Arbejdsgiverforening og LO, og som lyder:

„Garantien omfatter dog ikke den del af kravet, som arbejdsgiveren skulle have indeholdt i kildeskat.“

Jeg vil godt føje til, at det var dog rart, at alle kom til den samme opfattelse i udvalget, således at vi kunne nå til enighed om den sag. Der ville være noget paradoksalt i, at vi skulle sikre skatten i alle disse tilfælde her og således gøre skat på dette område bedre stillet end skat på alle mulige andre områder i en konkurssituation. Man må vel også føje til, at med henblik på de bidrag, som man skal betale pr. lønmodtager, er det heller ikke ligegyldigt, om man betaler for bruttoløn eller for nettoløn. Nu må vi jo erkende, at vi desværre ikke har ret megen fornemmelse af, hvor stort det årlige beløb vil blive, og det vil nok også svinge fra år til år. Det kan godt være, at beløbene er så små, at det i virkeligheden ikke rigtig lader sig registrere, men det ved vi ikke, og nu er vi i hvert fald på den sikre side, når vi vedtager det ændringsforslag, der er stillet af ministeren på dette område.

Jeg vil også gerne føje til for en ordens skyld — vi har diskuteret det i udvalget — at vi må forstå dette ændringsforslag på den måde, at garantien omfatter alle andre løntilgodehavender, som der kan være tale om, f. eks. pensionsbidrag osv., og jeg kunne godt tænke mig at få en bekræftelse fra ministeren på, at dette er tilfældet, således at der ikke hersker nogen tvivl, når dette lovforslag er vedtaget.

Et andet ændringsforslag, nr. 5, går ud på, at ministeren får bemyndigelse til at bestemme, at beløb under en vis størrelse ikke skal opkræves. Det betragter vi også som en væsentlig forbedring af dette lovforslag, idet der så netop bliver tale om, at de mindre erhvervsdrivende slipper for at komme med i dette system. Det tror jeg vil blive mødt med tilfredshed blandt de mindre erhvervs-

drivende, og ud fra en almindelig administrativ betragtning er det klart, at der er tale om en forbedring og en forenkling.

Jeg skal ikke komme ind på de øvrige tekniske ændringsforslag, som er stillet af ministeren, men komme med nogle kommentarer til de ændringsforslag, som er stillet af venstres repræsentanter i udvalget. Man lægger her op til, at beløbene, som skal udbetales til lønmodtagerne, skal betales af staten. Dertil kan man vel nok sige, at det er, som om situationen for øjeblikket ikke rigtig er til at påføre staten ekstra udgifter. Når man tager i betragtning den diskussion, vi har for at finde frem til, hvor vi kan spare på statens udgifter, er der ikke ligefrem stor grund til at føje nye til. Det er den ene side af sagen, men den anden side, og det er måske i realiteten den vigtigste, er, at der efter vor opfattelse er noget principielt forkert i, at man bare uden videre, når en virksomhed går konkurs, skal kunne lade kravet gå videre til staten, som så skal betale regningen. Det kan faktisk ikke være rigtigt. Man går efter det princip, der ligger i lovforslaget, ind for en almindelig risikofordeling, hvor man selv bidrager til dækning af de udgifter, der eventuelt ikke er dækning for i et konkursbo. Det må være en sund og naturlig måde at ordne denne sag på, og det viser sig da også i praksis, at det er en løsning, som hovedorganisationerne tilslutter sig. Det er klart, at LO gør det, men arbejdsgiverne har også gjort det, det er fremgået bl. a. af de henvendelser, man har rettet til udvalget.

Jeg kan kun beklage, at det ikke har været muligt at følge henvendelsen fra Dansk Journalistforbund om at give loven en vis tilbagevirkende kraft. Det havde været tiltalende, hvis det havde været muligt, men vi har under udvalgsarbejdet måttet erkende, at det ikke har været praktisk gennemførligt at få en ændring ind i lovforslaget, således at loven fik tilbagevirkende kraft.

Med disse bemærkninger skal jeg konkludere, at vi kan stemme for lovforslaget og for de ændringsforslag, der er stillet af ministeren og af udvalget, og at vi må anbefale at stemme imod de ændringsforslag, som er stillet af partiet venstre. Vi vil gøre opmærksom på, som vi gjorde det under første behandling, at hermed løser vi et problem for lønmodtagere, der kommer i en vanske-